

Súd: Okresný súd Kežmarok  
Spisová značka: 6Csp/45/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8420200615  
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Baštová  
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:8420200615.4

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Luciou Baštovou v spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Hausmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 821 08 Bratislava, IČO: 47 258 713, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s. r. o., so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, IČO: 47 234 547 proti žalovanému: K. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX W. Č.. XXX o zaplatenie sumy 2.191,34 eur s príslušenstvom, takto

### rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.733,07 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 636,07 eur od 19.12.2017 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.097,- eur od 05.12.2017 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach po 40,- eur, pričom prvá splátka sa stane splatnou 20. deň mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku a ďalšie splátky vždy do 20. dňa, toho ktorého nasledujúceho mesiaca až do úplného zaplatenia s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 58 %, o výške ktorého po právoplatnosti rozsudku rozhodne súd samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručenou Okresnému súd Kežmarok dňa 06.04.2020 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 2.191,34 eur spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 30,00 % ročne zo sumy 798,22 eur od 19.12.2017 do zaplatenia, 18,00 % ročne zo sumy 1.097,- eur od 05.12.2017 do zaplatenia, úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 941,74 eur od 19.12.2017 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 1.209,60 eur od 05.12.2017 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 24.10.2016 uzavrel ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, obsahom ktorej bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5.000,- eur a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Žalovaný vyčerpal z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 964,58 eur tak, že sumu 936,58 eur čerpal výbermi hotovosti z bankomatov a sumu 28,- eur predstavujú poplatky, ktoré účtoval žalovanému v súlade s úverovou zmluvou ako súčasť

úverovej istiny. Ďalej uviedol, že žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil a napriek zmluvne dohodnutým splátkam uhradil len sumu vo výške 300,51 eur. Na predžalobné výzvy nereagoval. Podľa žalobcovho tvrdenia v podanej žalobe v dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného vyhlásil dňa 18.12.2017 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného v celom rozsahu splatný. Podľa tvrdenia žalobcu má žalovaný po lehote splatnosti záväzky v celkovej výške 961,74 eur pozostávajúce zo žalovanej sumy z titulu zvyšku úverovej istiny vo výške 798,22 eur, z titulu dlžných úrokov z úveru vo výške 118,35 eur, z titulu dlžného poistného vo výške 25,17 eur a z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 20,- eur. Žalobca okrem toho požadoval aj úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 30,00 % ročne zo sumy 798,22 eur od 19.12.2017 do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 941,74 eur od 19.12.2017 do zaplatenia.

3. Žalobca v žalobe ďalej tvrdil, že dňa 14.05.2017 uzavrel ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom aj zmluvu o spotrebiteľskom úvere, obsahom ktorej bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému viazaný spotrebiteľský úver vo výške 1.097,- eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou 25 mesačných splátok vo výške 56,65 eur, t. j. celkom 1.416,25 eur, so splatnosťou prvej splátky 15.06.2017. Žalovanému poskytol úver tak, že dňa 15.05.2017 uhradil požadované peňažné prostriedky na účet predajcu. Ďalej uviedol, že žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil a napriek zmluvne dohodnutým splátkam neuhradil doposiaľ ani len časť dlžnej sumy. Na predžalobné výzvy nereagoval. Podľa žalobcovho tvrdenia v podanej žalobe v dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného vyhlásil dňa 04.12.2017 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného v celom rozsahu splatný. Podľa tvrdenia žalobcu má žalovaný po lehote splatnosti záväzky v celkovej výške 1.229,60 eur pozostávajúce zo sumy 1.097,- eur z titulu zvyšku úverovej istiny, sumy 90,40 eur z titulu dlžných úrokov z úveru, 22,20 eur z titulu dlžného poistného z úveru a zo sumy 20,- eur z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Žalobca okrem toho požadoval aj úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 18,00 % ročne zo sumy 1.097,- eur od 05.12.2017 do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.209,60 eur od 05.12.2017 do zaplatenia.

4. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca označil a predložil zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb, výpis z úverového účtu žalovaného, potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti spotrebiteľského a revolvingového úveru, výpis žalobcu z obchodného registra a na výzvu súdu predložil výzvy na zaplatenie dlžnej čiastky úveru zo dňa 05.09.2017.

5. Na výzvu súdu týkajúcu sa posúdenia oboch spotrebiteľských zmlúv ako bezúročných a bezpoplatkových, žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 25.05.2020 prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že predmetom Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere je poskytnutie revolvingového úveru formou tzv. povoleného prečerpania, to zn., že žalobca poskytuje žalovanému určitý úverový rámec, z ktorého môže žalovaný čerpať podľa svojho uváženia peňažné prostriedky maximálne do výšky tohto úverového rámca, čo záleží výlučne na jeho vôli. Žalobca nevie vôľu žalovaného ani predpokladať ani ovplyvniť, preto nemohol v zmluve uviesť celkovú výšku úveru inak, ako uvedenie výšky úverového rámca 5.000,- eur. Z rovnakého dôvodu nemohol bližšie konkretizovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov inak, než to urobil v úverovej zmluve. Výšku povinnej mesačnej splátky vypočítanú podľa úverovej zmluvy oznamoval žalovanému vo výpise z úverového účtu v závislosti od aktuálne vyčerpaných peňažných prostriedkov, a preto podľa neho mal žalovaný presnú vedomosť, aká je aktuálna výška splátky. Mal teda za to, že zmluva obsahovala všetky náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z. z. v čase uzatvorenia zmluvy. K zmluve o viazanom spotrebiteľskom úvere uviedol, že žalovaný si pri uzatváraní tejto zmluvy zvolil poistenie úveru, a to rozšírený súbor poistenia s výškou poistného 6,99 % z mesačnej splátky. To znamená, že súčasťou mesačnej splátky 56,65 eur bol aj poplatok za poistenie vo výške 3,70 eur, čo je taktiež zrejmé z výpisu z úverového účtu žalovaného. Bez poplatku za poistenie mesačná splátka predstavovala 52,95 eur. Podľa bodu 1.6. časti 3. úverovej zmluvy mohol dlžník poistenie kedykoľvek ukončiť, a preto vzhľadom k tomu, že poistenie úveru bolo dobrovoľné, dobrovoľný bol aj poplatok za poistenie. Poistenie nebolo podmienkou na uzatvorenie úverovej zmluvy a tento poplatok nemohol byť zarátaný do celkových nákladov úveru. Ďalej tvrdil, že suma poplatkov za poistenie sa nemôže započítať do výpočtu RPMN, a to vzhľadom k tomu, že v zmysle ustanovenia § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. sa na účely výpočtu

RPMN použijú celkové náklady definované v § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z., podľa ktorého sa poistenie do týchto nákladov nezapočítava.

6. Žalovanému bola žaloba s prílohami spolu s uznesením na vyjadrenie sa k žalobe doručená do vlastných rúk dňa 18.11.2020. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 20.11.2020 nepoprel skutkové tvrdenia žalobcu, uviedol, že momentálne sú s manželkou obaja nezamestnaní. Majú ešte dve deti, ktoré potrebujú ich starostlivosť a výchovu. Obaja zabezpečujú pre rodinu základné životné potreby. On sám poberá len dávku v hmotnej núdzi a nedokáže uhradiť žalovanú sumu jednorazovo, a preto požiadal o mesačné splátky vo výške 20,- eur.

7. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 04.12.2020 k vyjadreniu žalovaného ohľadne úhrady pohľadávky formou mesačných splátok súhlasil so splácaním dlhu v splátkach, pričom výšku mesačnej splátky ponechal na zvážení súdu s poukazom, že v súlade s konštantnou judikatúrou by mala byť priznaná suma vrátane príslušenstva uhradená do jedného roka.

8. V spore bolo nariadené pojednávanie na deň 28.04.2021, na ktoré sa nedostavil žalobca ani jeho právny zástupca, ktorí svoju neúčast' ospravedlnili a súhlasili s tým, aby súd pojednával v ich neprítomnosti. Žalovaný sa pojednávania nezúčastnil napriek vykázanému doručeniu predvolania dňa 26.03.2021. Neúčast' na pojednávaní neospravedlnil a o odročenie pojednávania nežiadal. Nakoľko nebol podaný návrh na odročenie pojednávania ani dôvody jeho odročenia, súd v súlade s § 180 Civilného sporového poriadku pojednával v neprítomnosti strán sporu

9. Súd po oboznámení sa s obsahom žaloby a všetkými listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, nakoľko vykonanie žiadneho z nich nebolo stranami namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné, či neúčelné a žalovaný žiadne dôkazy nepredložil, zistil nasledovný skutkový stav:

10. Žalobca uzatvoril so žalovaným dve zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom si uplatnil nároky z oboch týchto zmlúv. Jednou bola zmluva o spotrebiteľskom viazanom úvere a druhou zmluva o revolvingovom úvere. Dňa 14.05.2017 uzatvoril žalobca so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb, ktorá pozostáva z dvoch častí. Časť 1., kde je uvedené Zmluvné strany uzatvárajú spolu zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 1.097,- eur na kúpu tovaru-Sony SONY MHC-V77DW. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky a plniť ďalšie povinnosti dohodnuté v zmluve. Úver bol žalovanému poskytnutý pri fixnej výške úrokovej sadzby 18,00 % p. a., RPMN predstavovala 19,57 %, priemerná RPMN bola 9,81 %. Žalovaný sa zaviazal úver splatiť v 25 mesačných splátkach vo výške 56,65 eur s tým, že splatnosť mesačnej splátky bola k 15.dňu v mesiaci. Prvá mesačná splátka bola splatná 15.06.2017 a termín konečnej splatnosti úveru bol 15.06.2019. Celková čiastka k zaplateniu bola 1.323,75 eur.

11. Z výpisu z úverového účtu žalovaného mal súd preukázané, že k vyplateniu úveru žalovanému došlo tak, že suma 1.097,- eur bola dňa 15.05.2017 vyplatená priamo predajcovi a na úhradu vyčerpanej sumy žalovaný neuhradil žiadnu sumu.

12. Výzvou zo dňa 05.09.2017 žalobca vyzval žalovaného na úhradu sumy 189,98 eur a zároveň ho upozornil na zosplatenie celej sumy. Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 20.12.2017 žalobca oznámil žalovanému, že poskytnutý úver, a to ani po opakovaných výzvach na úhradu, nesplácal riadne a včas, a preto bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru a ku dňu 04.12.2017 sa stal záväzok žalovaného splatný v celom rozsahu. Zároveň žalovaného vyzval na úhradu dlžnej sumy vo výške 1.229,60 eur zloženej z úverovej istiny vo výške 1.097,- eur, dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 112,60eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 20,- eur. Poštovým podacím hárkom preukázal, že výzvu doručoval žalovanému na adresu Rakúsy č. 422 a doručenkou na čl. 35 spisu preukázal, že žalovaný prevzal Oznámenie dňa 28.12.2017.

13. Ďalšou zmluvou, ktorú uzatvoril žalobca so žalovaným dňa 24.10.2016 bola Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému revolvingový úver do výšky úverového rámca 5.000,- eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky a plniť ďalšie

povinnosti dohodnuté v zmluve. Úver bol žalovanému poskytnutý pri fixnej výške úrokovej sadzby 30,00 % p. a., RPMN predstavovala 34,49 % a poplatok za poistenie vo výške 6,99 %. Žalovaný sa zaviazal úver splatiť v mesačných splátkach vo výške min. 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,00 eur s tým, že splatnosť mesačnej splátky bola k 10.dňu v mesiaci. Prvá mesačná splátka bola splatná 10. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené 1. čerpanie revolvingového úveru. Aktuálna výška úverového rámca bola uvedená v sume 800,- eur, výška prvého čerpania revolvingového úveru bola vo výške 407,- eur, cena tovaru alebo služby vo výške 407,- eur a výška čerpania revolvingového úveru bola v sume 800,- eur s mesačnou splátkou 77,99 eur, s poplatkom za kreditnú kartu 0,00 eur a splatenie revolvingového úveru v 12 rovnakých mesačných splátkach.

14. Z výpisu z úverového účtu žalovaného a potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov mal súd preukázané, že žalovaný vyčerpal celkovo sumu 936,58 eur v rôznych výškach v dňoch od 24.10.2016 do 20.05.2017 a na úhradu vyčerpanej sumy uhradil sumu 300,51 eur.

15. Výzvou zo dňa 05.09.2017 žalobca vyzval žalovaného na úhradu sumy 155,- eur a zároveň ho upozornil na zosplatenie celej sumy. Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 21.12.2017 žalobca oznámil žalovanému, že poskytnutý úver, a to ani po opakovaných výzvach na úhradu, nesplácal riadne a včas, a preto bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úver a ku dňu 18.12.2017 sa stal záväzok žalovaného splatný v celom rozsahu. Zároveň žalovaného vyzval na úhradu dlžnej sumy vo výške 961,74 eur zloženej z úverovej istiny vo výške 798,22 eur, dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 143,52 eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 20,- eur. Poštovým podacím hárkom preukázal, že výzvu doručoval žalovanému na adresu W. Č.. XXX a doručenkou na čl. 35 spisu preukázal, že žalovaný prevzal Oznámenie dňa 28.12.2017.

16. Žalobca v konaní tvrdil, že žalovaný mu pohľadávku vo výške 961,74 eur zo zmluvy o revolvingovom úvere a vo výške 1.229,60 eur zo zmluvy o viazanom spotrebiteľskom úvere doposiaľ nezaplatil. Predmetom tohto konania je teda zaplatenie sumy 2.191,34 eur z dôvodu žalovaným nezaplateného zostatku úveru, nárok na zaplatenie ktorého žalobca vychádzajúc z jeho tvrdení vyvodzuje z predložených zmlúv o úvere.

17. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 24.10.2016 (ďalej len zákon č. 129/2010 Z. z.) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

18. Podľa zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu 14.05.2017 spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa

poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

19. Podľa § 1 ods. 8 zákona č. 129/2010 Z. z. ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

20. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

21. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu 24.10.2016 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

písm. g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, písm. l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

22. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu 14.05.2017 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

písm. k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

písm. l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

23. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom k 24.10.2016 poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

písm. b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

24. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom k 14.05.2017 poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

písm. b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

písm. d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

25. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere je zmluva o spotrebiteľskom úvere, v ktorej sa dojednáva spotrebiteľský úver výhradne na financovanie zmluvy o kúpe konkrétneho tovaru alebo poskytnutí konkrétnej služby, pričom tieto dve zmluvy tvoria obchodný celok.

26. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

27. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

28. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

29. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

30. Medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom boli uzavreté dve spotrebiteľské zmluvy, a to zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere a zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, pričom pre obidve zmluvy je charakteristické, že v nich spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ a spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie, ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná. Uzatvorené zmluvy sú nepochybne spotrebiteľskými zmluvami aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

31. Z vyššie uvedeného vyplýva, že medzi žalobcom a žalovaným boli uzavreté spotrebiteľské zmluvy, pričom každá z týchto zmlúv musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka aj osobitné náležitosti uvedené v § 9 zákona č. 129/2010 Z. z. Podľa platnej právnej úpravy súd je povinný ex offo podrobiť zmluvy kontrole v tom smere, či tieto obsahujú všetky zákonné náležitosti vyžadované právnou úpravou účinnou v čase uzatvorenia zmlúv. Ak by to tak nebolo, je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov.

32. Ohľadne už spomínaného § 9 zákona č. 129/2010 Z. z. súd dáva do pozornosti, že okrem označenia Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je predmetné ustanovenie uvedené pod názvom Informácie a práva týkajúce sa zmlúv o spotrebiteľskom úvere. Už z jeho názvu vyplýva, že má informovať o všetkých pravdivých skutočnostiach a parametroch týkajúcich sa uzatváraných spotrebiteľských zmlúv. Okrem toho aj samotné vymedzenie pojmov v § 2 citovaného zákona presne špecifikuje a definuje podstatné údaje spotrebiteľskej zmluvy a v konečnom dôsledku je úlohou veriteľa podľa § 4 citovaného zákona poskytnúť spotrebiteľovi jasne, úplne a pravdivo všetky informácie týkajúce sa uzatváranej spotrebiteľskej zmluvy už pred jej uzavretím, nie až vo výpise z úverového účtu, ako to v tomto prípade robil a vo svojom vyjadrení zo dňa 25.05.2020 aj uviedol žalobca- dodávateľ. Všetky podstatné náležitosti musia byť obsiahnuté v zmluve v čase jej akceptácie obidvoma zmluvnými stranami. Na nesplnenie týchto povinností následne nadväzuje ustanovenie § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., v ktorom je výslovne uvedené, že v prípade absencie tam uvedených náležitostí spotrebiteľskej zmluvy je úver bezúročný a bez poplatkov. Inak tomu nie je ani v tomto prípade, keď súd podrobil kontrole obidve spotrebiteľské zmluvy, pričom zistil, že tieto neobsahujú zákonné obsahové náležitosti, v dôsledku čoho sú úvery bezúročné a bez poplatkov.

33. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia mal súd za to, že žaloba je čiastočne dôvodná. Je nesporné, že žalobca a žalovaný uzavreli dve spotrebiteľské zmluvy. Ohľadne spotrebiteľského úveru poskytnutého na základe zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere zo dňa 24.10.2016, má súd za to, že tento je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko preskúmaním Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty z pohľadu dodržania zákonnej úpravy obsiahnutej v zákone č. 129/2010 Z. z. zistil, že zmluva neobsahuje údaj o celkovej výške spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z.. Zo zmluvy nemožno jednoznačne určiť, v akej výške úverového rámca bol žalovanému poskytnutý úver, keď v tlačive zmluvy v bode 1. je uvedené, že výška úverového rámca je 5.000,-eur, ďalej, že aktuálna výška úverového rámca je 800,- eur a napokon, že výška 1. čerpania revolvingového úveru je 407,- eur, pričom žalovaný v skutočnosti z úveru čerpal 936,58 eur. Túto nezrovnalosť nie je možné odstrániť výkladom, nie je možné teda ustáliť aký úverový rámec si strany vlastne dohodli. Keďže v zmluve sú uvedené tri rôzne údaje o celkovej výške úveru, resp. úverového rámca, hoci v zmysle § 9 ods.2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. musí byť uvedený ako jeden údaj o celkovej výške úveru, a to jasne, určito a zrozumiteľne, čo platí aj pre revolvingový úver, keďže zákon žiadnu výnimku pre takýto typ úveru nestanovuje (nieť dôvodu na to, aby nebolo možné priamo v zmluve jednoznačne a presne určiť výšku úverového rámca), súd má za to, že použité vyjadrenie celkovej výšky spotrebiteľského úveru nie je v súlade s podstatou, zmyslom a účelom ustanovenia § 9 ods.2 písm. g) zákona (podporne pozri tiež napr. rozsudok Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 30.6.2016 sp.zn. 7C/928/2015 alebo rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 22.3.2016 sp.zn.7C/325/2014), a preto neobstojí ani tvrdenie žalobcu týkajúce sa výšky úverového rámca v jeho vyjadrení zo dňa 25.05.2020.

34. Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty neobsahuje ani konkrétne, zrozumiteľne, určito a jasne uvedenú výšku mesačnej splátky úveru. V zmluve sa uvádza, že žalovaný sa zaväzuje vyčerpaný úver splácať v mesačných splátkach vo výške min. 5% z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok sumy 300,- eur, pričom tieto sú splatné vždy k 10.dňu v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom došlo k prvému čerpaniu revolvingového úveru. Pokiaľ zákon vyžaduje, aby každá zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala určenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a poplatkov, potom niet dôvodu, prečo by uvedené údaje nemala obsahovať i zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, keď pre tento typ úveru zákon nestanovuje žiadne výnimky a odchýlky. Zmluva o spotrebiteľskom úvere, revolvingový úver nevynímajúc, okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Nemôže tak byť žiadnej pochybnosti o tom, že povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia predmetnej zmluvy, bolo tiež uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Vzhľadom na daný typ úveru bolo úplne nevyhnutné presne uviesť výšku splátky zrozumiteľne a tiež aj jej zložky, keď napr. je rovnaký úrok pre rôznu výšku úverového rámca od 407,- eur až do 5.000,-eur. Aj vzhľadom na v zmluve uvedené poistenie bolo dôležité rozčleniť splátku aspoň percentuálne aby spotrebiteľ vedel, či platí v splátke aj poistné, alebo nie, koľko platí na úrok, koľko na istinu, poplatky, vzhľadom na znenie zmluvy, keď aj z predloženého rozpisu - výpisu z úverového účtu žalobcu na čl. 24 rub a čl. 25 spisu vyplýva, že raz bola v splátke istina vo výške 25,56 eur, úrok vo výške 2,34 eur, poistenie vo výške 2,10 eur, následne bola istina vo výške 25,53 eur, úrok vo výške 16,32 eur, poistenie vo výške 3,15 eur, neskôr istina vo výške 23,33 eur, úrok 18,52 eur, poistenie vo výške 3,15 eur a pod., pričom sa stále menila výška splátky istiny, úroku a aj poistenia. Nemôže byť vecou svojvôle veriteľa, na aké zložky započíta tú ktorú úhradu. Je fakt, že výška splátky v prípade revolvingového úveru, kde nie je vopred zrejmé, ako bude dlžník poskytnutý úverový rámec opakovane čerpať, by len ťažko mohla byť vyčíslená pevnou sumou ako pri klasickom úvere a teda je namieste určenie výšky mesačnej splátky percentom z vyčerpanej dlžnej sumy. No nemôže stačiť, ak je v zmluve uvedená len celková výška splátky. V splátke by mala byť oddelene uvedená výška splátky istiny, výška splátky úroku a výška splátky poplatkov (teda v tomto prípade - aká percentuálna časť takto určenej splátky bude pripadať na splácanie istiny, aká časť na splácanie úrokov a aká časť na splácanie prípadných poplatkov). Podľa zistenia súdu to však v danom prípade tak nebolo a požiadavka na presnosť vyžadovaná uvedeným ustanovením splnená preto nie je. Uvedenie časti (percentuálnej časti), ktorá z každej splátky pripadá na splatenie vyčerpanej istiny, na splatenie úrokov a splatenie prípadných poplatkov, je podľa súdu potrebné i preto, aby veriteľ nemal možnosť celú zaplatenú splátku (teda 100% z nej) použiť na úhradu úrokov (prípadne poplatkov). Neuvedenie tejto náležitosti by mohlo spôsobiť, že hoci dlžník spláca revolvingový úver, istina prakticky jeho splátkami splácaná nie je, nakoľko ním uhrádzané splátky sa používajú v celom rozsahu na úhradu príslušenstva, z ktorého dôvodu nedochádza k poníženiu dlžnej istiny. Okrem toho je súd toho názoru, že čo sa týka určenia výšky

každjej mesačnej splátky a to spôsobom, že mesačná splátka činí min. 5 % z dlžnej sumy zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok sumy 300,- eur, tak takéto určenie výšky splátky je pre bežného spotrebiteľa len ťažko zrozumiteľné. Keďže náležitosti v zmysle § 9 ods.2 zákona musia byť uvedené priamo v zmluve, pre ktorú zákon predpisuje písomnú formu, ich neuvedenie v nej nemôže zhojiť to, že veriteľ napr. zašle dlžníkovi poštové poukážky s uvedením výšky splátky, keďže ide o náliežitosť, ktorá zo zákona musí byť uvedená priamo v písomnej zmluve. Čím zložitejšie je ustanovený spôsob výpočtu každej jednej splátky, tým vyššie je riziko, že dlžník nebude splátky splácať v správnej výške, riadne, a to navyiac, keď zákon vyslovene vyžaduje, aby bola určito a presne vymedzená výška splátok. Preto súd má za to, že na túto časť zmluvy určujúcu výšku celej mesačnej splátky nemožno prihliadať, nakoľko neobsahuje náliežitosť podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. (napr. rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 23.6.2016 sp.zn.13C/66/2016, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 28.9.2016 sp.zn.7Co/281/2016, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.1.2016 sp.zn.7Co/694/2015 a rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 29.6.2016 sp.zn.1Co/662/2015).

35. Účelom zvýšenej ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľských vzťahoch premietnutej okrem iného aj do úpravy náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 9 zákona č. 129/2010 Z. z. je práve vyvažovanie nerovnováhy spočívajúcej v prevahe dodávateľa ako profesionála pri poskytovaní úverových služieb, tak je zjavné, že uvádzanie náležitostí zmluvy o úvere spôsobom, ktorý je nezrozumiteľný, neurčitý a zavádzajúci, keď v Zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere sú v súvislosti s výškou úveru, resp. úverového rámca uvedené až tri rôzne údaje a keď k inak jednoduchému a nesmierne dôležitému údaju o výške mesačnej splátky by sa pri nej spotrebiteľ mal komplikovane dopracovávať cez akési zaokrúhľovanie a násobky túto nerovnováhu nevyvažuje, ale naopak podstatne prehľbuje na úkor spotrebiteľa a je tak v príkrom rozpore s účelom spotrebiteľskej ochrany. Vzhľadom k tomu, že Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným neobsahuje obligatórne obsahové náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. g), písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. je potrebné úver s poukazom na ustanovenie § 11 ods.1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. považovať za bezúročný a bez poplatkov.

36. Čo sa týka tvrdenia žalobcu, že žalovaný z poskytnutého úverového rámca vyčerpал sumu 964,58 eur, súd považuje za potrebné uviesť, že toto tvrdenie žalobcu nepreukázal. Z dôkazu predloženého žalobcom na čl. 25 rub spisu Potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov vyplýva, že žalovaný v dňoch od 24.10.2016 do 20.05.2017 vyčerpал sumu 936,58 eur a sám žalobca v podanej žalobe uviedol, že sumu 28,- eur predstavujú poplatky v súlade s úverovou zmluvou. Súd teda na rozdiel od žalobcu, za výšku reálne vyplatenej sumy revolvingového úveru považoval len sumu 936,58 eur, keďže suma 28,- eur ako poplatky nemôže byť považovaná za súčasť výšky úveru (viď legálna definícia celkovej výšky spotrebiteľského úveru v § 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. ako aj rozsudok SD EÚ vo veci C-377/14, ktorý vo výroku rozsudku v bode 3. výslovne uviedol, že článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES ako aj bod I prílohy I tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené).

37. Z predložených dôkazov je teda nesporné, že žalovaný vyčerpал z revolvingového úveru sumu 936,58 eur a nikým a ničím nebolo spochybnené tvrdenie žalobcu, že na túto sumu uhradil len 300,51 eur. Vzhľadom k tomu, že poskytnutý úver je z vyššie uvedených dôvodov bezúročný a bez poplatkov, má žalobca nárok len na vrátenie úverovej istiny predstavujúcej rozdiel medzi reálne poskytnutou, resp. vyčerpanou sumou úveru žalovaným a reálne vykonanými úhradami, t. j. vo výške 636,07 eur. Súd preto považoval nárok žalobcu z prvej úverovej zmluvy vo výške 636,07 eur za dôvodne uplatnený. Nakoľko v priebehu konania nebolo spochybnené tvrdenie žalobcu, že žalovaný sumu 636,07 eur od podania žaloby do vyhlásenia rozsudku nezaplatil, súd v časti o zaplatenie sumy 636,07 eur žalobe vyhovel.

38. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia mal súd za to, že žaloba je čiastočne dôvodná aj vo vzťahu k druhej spotrebiteľskej zmluve. Vo vzťahu k druhej spotrebiteľskej zmluve zo dňa 14.05.2017, ktorú je možné označiť aj ako zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere, bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 1.097,- eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru (SONY MHC- V77DW), ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v mesačných splátkach vo výške 56,65 eur. Žalobca za tovar zaplatil priamo predajcovi a teda spoju povinnosť z úverovej zmluvy splnil, čo potvrdil predloženým výpisom z úverového účtu. Na druhej strane žalovaný nezaplatil z poskytnutej sumy

úveru žiadnu sumu, čo taktiež vyplýva z predloženého výpisu z úverového účtu. Po posúdení obsahu predloženej zmluvy má súd za to, že zmluva obsahuje neprávne údaje o ročnej percentuálnej miere nákladov a celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítaných na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

39. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. je podstatnou náležitosťou spotrebiteľskej zmluvy aj údaj o RPMN a celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Veriteľ však v zmluve uviedol nepravdivý údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, pretože v zmluve je uvedená celková čiastka k zaplaceniu 1.323,75 eur, avšak jednoduchým vynásobením počtu mesačných splátok 25 a ich výšky 56,65 eur vyjde suma 1.416,25 eur, ktorú mal žalovaný v skutočnosti zaplatiť, čo predstavuje rozdiel o 92,50 eur. Z tohto vyplýva, že žalobca do celkovej čiastky nezahrnul poistenie uvedené v zmluve ako poplatok za poistenie 6,99 %. Ak teda poistenie v zmluve označil ako zvolený súbor poistenia, teda ako dobrovoľné, čo uviedol aj vo vyjadrení zo dňa 25.05.2020, nemal ho vôbec uvádzať v sume splátok, pretože potom dochádza k zneisteniu a zavádzaniu spotrebiteľa, čo všetko je v splátke zahrnuté. Výklad pojmov celkové náklady spotrebiteľa a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je obsiahnutý v § 2 citovaného zákona. Podľa § 2 písm. g) a písm. h) zákona č. 1269/2010 Z. z. celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

40. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 25.05.2020 uviedol, že žalovaný si pri uzatváraní úverovej zmluvy zvolil poistenie úveru s výškou poistného 6,99 % z mesačnej splátky, čo znamená, že súčasťou mesačnej splátky 56,65 eur bol aj poplatok za poistenie vo výške 3,70 eur. Bez poplatku výška mesačnej splátky predstavovala 52,95 eur, pričom toto všetko je zrejmé z výpisu z úverového účtu žalovaného. Vzhľadom k uvedenému je potrebné uviesť, že ak bolo dojednané poistenie, tak podľa názoru súdu, mala byť táto suma buď premietnutá do uvádzanej celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom, alebo ak sa tak nestalo, potom nemala byť počítaná do uvádzanej výšky splátky, nakoľko je nesporné, že údaj o celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom patrí medzi hlavné body záujmu spotrebiteľa, keďže najjednoduchším spôsobom, bez potreby prepočtov percentuálnych sadzieb úrokov, či RPMN, čo môže byť pri uzatváraní zmluvy pre bežného spotrebiteľa značne komplikované má ponúknuť informáciu o výhodnosti úveru a o tom, o koľko sa reálne preplatí poskytnutá suma. V danom prípade je tento údaj pre spotrebiteľa zavádzajúci, lebo z jeho absolútneho vyjadrenia v zmluve, bez vynásobenia výšky splátok a ich počtu sa spotrebiteľ v skutočnosti nedozvie, že suma ktorú reálne bude musieť veriteľovi zaplatiť je o 92,50 eur vyššia ako uvádzaná celková ním splatná suma. Je možné uzavrieť, že ten istý údaj (celková čiastka splatná spotrebiteľom) je vyjadrený v zmluve dvomi rozdielnymi sumami, a to sumou 1.323,75 eur pri údají „Celková čiastka k zaplaceniu“ a sumou 1.416,25 eur získanou vynásobením počtu a výšky splátok. Takéto zmatečné vyjadrenie by spôsobovalo neplatnosť v tejto časti zmluvy aj podľa ustanovení § 37 ods.1 a § 41 Občianskeho zákonníka keďže použitie zákona o spotrebiteľských úveroch nijako nevyklučuje aplikáciu kódexových ustanovení o vadnosti právnych úkonov (najmä § 37, § 39 Občianskeho zákonníka).

41. Už uvedené vyjadrenie žalobcu o zvolenom poistení žalovaným, ktoré sa premietlo do výšky splátky len podporuje záver súdu o nedodržaní náležitosti zmluvy. Podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. je dôležitou náležitosťou zmluvy aj výška splátky, v tomto prípade uvedená v sume 56,65 eur, v ktorej je zahrnuté aj poistenie za „rozšírený súbor poistenia 6,99 %, ktoré sa malo podľa tvrdenia žalobcu počítať z výšky mesačnej splátky bez poistenia vo výške 52,95 eur ktorá ale v zmluve nikde uvedená nie je (hoci práve z nej vychádzal výpočet celkovej čiastky k zaplaceniu uvedenej v zmluve). Nemôžu byť preto žiadne pochybnosti o tom, že nebola dodržaná podmienka zákonodarcu pre jasné, pravdivé a transparentné uvedenie výšky splátky v zmluve.

42. Ročná percentuálna miera nákladov sa podľa § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. určuje ako celkový náklad spotrebiteľa spojený so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Do celkových nákladov spotrebiteľa patrí aj poistné, ak spotrebiteľ musel túto doplnkovú službu uzavrieť, aby získal spotrebiteľský úver. I keby spotrebiteľ nebol nútený pristúpiť k poisteniu, podľa názoru súdu uvedené poistné malo byť zahrnuté do RPMN a teda celkových nákladov spotrebiteľa. Zahrnutie poistného do výšky splátky a jeho nezahrnutie do celkovej splatnej sumy je zavádzajúce, zmätočné a odporujúce zmyslu a podstate precizovania týchto náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere a tiež odporujúce § 37 ods.1 Občianskeho zákonníka. V zmluve je síce uvedené, že poplatok za poistenie je 6,99 %, nie je však zrejmé z čoho, či z celkovej výšky úveru, či z výšky splátky a podobne. Ak to malo byť 6,99 % z výšky mesačnej splátky, tak potom mala byť táto mesačná splátka (v čistej výške bez poistenia) tak ako to bolo uvedené aj vyššie v zmluve uvedená, lebo inak je vyjadrenie tak výšky poistného, ako aj výšky mesačnej splátky v zmluve zmätočné. Podľa prehľadu splácania na čl. 34 spisu bolo žalovanému predpisované poistné vo výške 3,70 eur mesačne. Pokiaľ by za takýchto okolností veriteľ so žalovanými uzavrel poistenie, mali byť náklady na poistenie zahrnuté do RPMN, čo preukázateľne neboli, preto údaj o RPMN v poistnej zmluve nie je uvedený správne a je uvedený v neprospech spotrebiteľa, pretože nezohľadňuje všetky náklady spotrebiteľa. Súd zdôrazňuje, že pokiaľ by i poistenie bolo dojednané platne a nespádalo do celkových nákladov spotrebiteľa, potom bol veriteľ povinný ho jednoznačne oddeliť od splátky. Pokiaľ ho totiž do splátky uviedol, a do celkovej splatnej čiastky nie, je údaj o celkovo splatnej čiastke spotrebiteľom uvedený v zmluve zavádzajúci a uvedený jednoznačne v neprospech spotrebiteľa, keďže prezentuje podstatne nižšiu sumu ako spotrebiteľ reálne musí hrdiť.

43. Okrem toho zákon pri RPMN vyžaduje aj uvedenie všetkých predpokladov použitých pre výpočet tejto RPMN. Súd má za to, že v zmluve absentujú predpoklady pre výpočet RPMN. V tejto súvislosti poukazuje aj na rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 7.12.2018, sp. zn. 11Csp/164/2018, cit: „Medzi obligatónnymi náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sú vymenované v § 9 ods. 2 pod písm. j/ je uvedená nie len ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ale aj uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto RPMN. Gramatickým a logickým výkladom tohto ustanovenia je potrebné dospieť k záveru, že nestačí, ak v zmluve je uvedená len výška RPMN. Takýto strohý údaj by totiž nemal žiadnu výpovednú hodnotu pre spotrebiteľa, keďže nevyplývalo by z neho čo daný údaj vlastne predstavuje a pritom je jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, keďže je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Preto musí byť v zmluve uvedené z akých predpokladov sa vychádzalo pri jeho výpočte (že je to výška úveru, výška mesačnej splátky, počet splátok, interval splácania a pod.) a to bez ohľadu na to, že tieto atribúty sú uvedené v zmluve, pretože každá z nich osobitne predstavuje ďalšiu povinnú náležitosť zmluvy. Pre úplnosť súd dodáva, že tá istá náležitosť zmluvy, teda aj uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere je upravená aj v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a to v článku 10 ods. 2 písm. g/.“ Súd sa s tým odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje.

44. Vzhľadom k uvedenému súd v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) a písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. považuje úver za bezúročný a bez poplatkov, keďže zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) a písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z., nakoľko v zmluve uvedené náležitosti nezodpovedajú zákonnej požiadavke tohto ustanovenia.

45. Z predložených dôkazov je teda nesporné, že žalovaný vyčerpal z viazaného spotrebiteľského úveru sumu 1.097,- eur a nikým a ničím nebolo spochybnené tvrdenie žalobcu, že na túto sumu neuhradil doposiaľ žiadnu splátku. Vzhľadom k tomu, že poskytnutý úver je z vyššie uvedených dôvodov bezúročný a bez poplatkov, má žalobca nárok len na vrátenie úverovej istiny predstavujúcej rozdiel medzi reálne poskytnutou, resp. vyčerpanou sumou úveru žalovaným a reálne vykonanými úhradami, t. j. vo výške 1.097,- eur. Súd preto považoval nárok žalobcu z druhej úverovej zmluvy vo výške 1.097,- eur za dôvodne uplatnený. Nakoľko v priebehu konania nebolo spochybnené tvrdenie žalobcu, že žalovaný sumu 1.097,- eur od podania žaloby do vyhlásenia rozsudku nezaplatil, súd v časti o zaplatení sumy 1.097,- eur žalobe vyhovel.

46. Súd na základe vyššie uvedeného žalobe v časti vyhovel a I. výrokom zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy z oboch spotrebiteľských zmlúv v celkovej výške 1.733,07 eur (636,07 eur + 1.097,- eur) žalobcovi.

47. V zvyšnej časti istiny predstavujúcej z revolvingového úveru sumu 305,67 eur (úroky vo výške 118,35 eur, poisťné vo výške 25,17 eur a suma 162,15 eur, ktorú žalobca vyčíslil ako súčasť zvyšku dlžnej úverovej istiny zo zmluvy o revolvingovom úvere) a z viazaného spotrebiteľského úveru sumu 112,60 eur (úroky vo výške 90,40 eur a poisťné vo výške 22,20 eur) súd žalobu zamietol, nakoľko túto zmluvu posúdil ako bezúročnú a bez poplatkov. Z logiky a účelu ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je zrejmé, že ak chýbajú v zmluve náležitosti spôsobujúce tento následok, nemá spotrebiteľ povinnosť veriteľovi platiť nič nad rámec skutočne mu poskytnutých peňažných prostriedkov s výnimkou prípadných sankcií a omeškanie s ich vrátením. Z týchto dôvodov súd žalobcovi ani nárok na zaplatenie sumy 47,37 eur z titulu „poisťného“ nepriznal, pretože navyše mal za to, že dohodnutie výšky poisťného v zmluve iba ako 6,99 % nevedno z čoho, teda či z výšky úveru, či z výšky splátky, ak áno z akej, je neurčité a nezakladá nárok na poisťné.

48. Súd zamietol žalobu aj v časti požadovaných úrokov a pre úplnosť uvádza, že sa to týka aj úrokov za dobu po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, nielen z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ale aj s poukazom na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/190/2014 zo dňa 30.06.2015, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 143/98 a uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 476/2012 z 18.09.2012, podľa ktorých veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania.

49. A napokon súd žalobu zamietol aj v časti nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- eur (20,- eur z revolvingovej zmluvy a 20,- eur z viazanej spotrebiteľskej zmluvy), keďže ich nemal preukázané a zo strany žalobcu v tejto časti uplatneného nároku nedošlo k uneseniu dôkazného bremena. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že počas konania neboli preukázané jeho tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť vo veci samej i v takých prípadoch, kedy určitá skutočnosť, významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie vo veci, nebola pre nečinnosť strany sporu, alebo vôbec nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky zhodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tejto skutočnosti, ani o tom, že táto skutočnosť bola nepravdivá (viď napr. rozsudok NS ČR sp. zn. 21 Cdo/762/2001 zo dňa 28.2.2002). Dôkazné bremeno ohľadne určitých skutočností leží na tej strane sporu, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tvrdí. Žalobca bol pre unesenie dôkazného bremena povinný preukázať účelné vynaloženie uvedených nákladov dôkazom o ich skutočnej úhrade, čo sa nestalo a nič z toho nepreukázal. Ide teda o nepreukázané a nedôvodné plnenie požadované od spotrebiteľa. Pokiaľ by žalobca aj mal na mysli uplatnenie nákladov s poukazom na ustanovenie § 369c Obchodného zákonníka, tieto nároky nie je možné priznať v spotrebiteľských vzťahoch.

50. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

51. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

52. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

53. Žalovaný si svoje povinnosti voči žalobcovi podľa vyššie uvedeného a zisteného skutkového stavu riadne a včas neplnil, žalobcovi preto vznikol nárok nielen na zaplatenie dlžnej sumy, ale aj na zaplatenie úrokov z omeškania v súlade s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. o 5 percentuálnych bodov vyššie ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu (základná úroková sadzba ECB v období vzniku omeškania platná od 16.03.2016

predstavovala 0,00 %), t. j. vo výške 5,00 % zo sumy 636,07 eur od 19.12.2017 do zaplatenia a vo výške 5 % zo sumy 1.097,- eur od 05.12.2017 do zaplatenia. Súd zamietol žalobu v časti úrokov z omeškania vzťahujúceho sa k sume zamietnutej istiny vo výške 305,67 eur pri revolvingovom úvere a vo výške 112,60 eur pri viazanom spotrebiteľskom úvere z tých istých dôvodov, z ktorých zamietol žalobu aj v časti tejto istiny.

54. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 20.11.2020 požiadal o možnosť splácať prisúdenú sumu v splátkach z dôvodu zlej finančnej situácie. Súd preskúmal jeho žiadosť v súlade s § 232 ods. a 4 Civilného sporového poriadku a povolil mu splácať dlžnú sumu s príslušenstvom v splátkach, avšak nie v ním požadovanej výške 20,- eur mesačne, ale vo výške 40,- eur. Súd mal za to, že výška splátok je aj vzhľadom na pomery žalovaného v súlade so zásadou spravodlivej ochrany práv podľa čl. 2 Základných princípov Civilného sporového poriadku, keď zároveň určil, že omeškanie s plnením jednej splátky bude mať za následok splatnosť celého plnenia. Súd tak rozhodol z dôvodu finančnej situácie žalovaného, keďže tento poberá len dávku v hmotnej núdzi a lustráciou v Sociálnej poisťovni nebol preukázaný žiadny iný príjem žalovaného. Žalovaný nemá vykonávané žiadne zrážky zo mzdy, na Okresnom súde Kežmarok nie je voči nemu vedené žiadne iné súdne konanie, a preto je predpoklad, že sumu v stanovených mesačných splátkach bude uhrádzať. Súd však nemohol vyhovieť žiadosti žalovaného o splátky vo výške 20,- eur mesačne, nakoľko predmetný dlh s príslušenstvom stále narastá, takáto výška splátky by bola príliš nízka k výške pohľadávky a nebola by spravodlivá aj vzhľadom k ochrane práv žalobcu. Ťažkú majetkovú situáciu žalovaného súd nijako nespochybňuje, avšak sám si zobral úvery a teda má vedomosť o tom, že ich musí splácať. Aj pri povolení splátok súd musí dbať na to, aby nedochádzalo k neúmernému zvýhodňovaniu žalovaného ako dlžníka na úkor žalobcu ako veriteľa. Súd mal preto za to, že prípadné nevyhovenie žiadosti žalovaného o splátky by malo horší dopad na jeho celkové majetkové postavenie v porovnaní s dopadom na žalobcu, ktorý je obchodnou spoločnosťou s rozsiahlym predmetom činnosti, okrem iného aj poskytovaním spotrebiteľských úverov. Na druhej strane žalovaný nie je schopný uhradiť celú žalovanú sumu jednorazovo bez toho, aby vážnym spôsobom bolo ohrozené zabezpečenie jeho základných životných potrieb a potrieb jeho rodiny.

55. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, nakoľko žalobca bol v konaní úspešný. Pri výpočte pomeru úspechu a neúspechu súd vychádzal z pomeru žalovanej sumy vo výške 2.191,34 eur a prisúdenej sumy vo výške 1.733,07 eur. Žalobca bol úspešný v rozsahu 1.733,07 eur (79 %) a neúspešný v rozsahu 458,27 eur (21 %); žalovaný bol úspešný v rozsahu 458,27 eur (21 %) a neúspešný v rozsahu 1.733,07 eur (79 %). Po odčítaní úspechu žalobcu v rozsahu 79 % od úspechu žalovaného v rozsahu 21 %, súd v prevažnej miere úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 58 % (79 % - 21 %). O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne ( odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha ( odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.